

конодатель на музиката е Аристоксенъ отъ Тарентъ (IV в. сл. Хр.). Презъ християнската ера, най-видни писатели върху Г. музика сж: Паузанисъ, географътъ Птоломей, Аристидъ, Квинтилианъ, философътъ Беатий и др. Върху Г. м. сж писали ценни трудове: Вестфалъ, Гевартъ, Фетисъ, Риманъ, Абертъ, Куртъ Саксъ, Егонъ Велесъ и др.

Грюмеръ, Паулъ — Grümmer, Paul — първостепенъ виолончелистъ и гамбистъ, род. 26 февр. 1879 въ Гера, ученикъ на Юл. Кленгелъ и Хуго Меллеръ, соло-челистъ на разни симфонически оркестри (Варшавска филхармония, Виенско концертно дружество и др.), отъ 1907 е професоръ въ Виенската академия, концертира въ нѣмско и чужбина съ успѣхъ — особно на гамба, отъ 1913 основателъ и членъ на квартета на Ад. Бушъ. Писалъ инструктивни нѣща за виолончелъ.

Грютцмахеръ, Фридрихъ Вилхелмъ Лудвигъ — Grutzmacher, Friedrich Wilhelm Ludwig — отличенъ человиртуозъ и компонистъ за своя инструментъ, род. 1 мартъ 1832 въ Десау, умр. 23 февр. 1903 въ Дрезденъ, ученикъ на Дрехслеръ и Фр. Шнайдеръ, първи челистъ въ Гевандхаусъ-оркестъръ, и преподавателъ въ консерваторията въ Лайпцигъ, и после членъ на дворцовия Дрезденски оркестъръ. Писалъ: концерти, пиеси и инструктивни нѣща за чело.

Гудало (гждало) се нарича лжкътъ на гждулката. Прави се обикновено отъ дрѣнвовъ чаталъ, единиятъ клонъ на който се отчупва, като се остави съвсемъ малко отъ него, и на мѣстото му съ изопватъ косми отъ конска опашка.

Гудимелъ, Клодъ — Goudimel, Kloud — знаменитъ французски компонистъ на XVI ст., род. 1505 въ Безансонъ, умр. 24 авг. 1572 въ Лионъ, ученикъ вѣроятно на Жоскенъ де Пре, мжжъ съ широка образованостъ, за чийто животъ, обаче, липсватъ сведения; знае се, че се е присъединилъ къмъ новата, реформирана църква, и като „жугенотъ“ е билъ една отъ жертвитъ на кървавата вартоломейска нощъ. Г. вѣжежда въ църковнитъ пѣснопѣния народни мелодии, и съ това внася една свежа струя въ тѣхъ. Творе-

нията му, въ простъ „нота срещу нота“ стилъ, се състоятъ отъ нѣколко сбирки пѣсни (шансони) и главно църковна музика: меси, мотети, псалми, магнификати, и прочутиятъ негови „Давидови псалми“ — въ форма на мотети за 4 гласа, нѣкои отъ които — калвиниститъ — и до днесъ пѣятъ при своитъ богослужения.

Гуилелмъ-монахъ — Guilelmus monachus — музикаленъ писателъ отъ XV в. Съчинението му „De praesertis musicae“ е посветено на английския Дискантъ.

Гулиелми, Пиетро — Gulielmi, Pietro — плодовитъ, и на времето си твърде прославенъ оперенъ компонистъ, род. 1727 въ Маса Карара, умр. 19 ноемв. 1804, ученикъ на Дуранте въ Неаполската консерватория, още съ първата си опера ималъ голѣмъ успѣхъ въ Турино, и постепенно си усигурява такъвъ на всички голѣми италиански сцени, 1762 е капелмайсторъ на Дрезденския курфюрстъ, после отива въ Брауншваигъ, престоява 5 години въ Лондонъ, където плодовитостта му достига своя разцвѣтъ. 1777 се връща въ Неаполъ, влизайки въ конкуренция съ прочутиятъ се въ негово отсъствие Паезиело и Чимароза, 1793 е капелмайсторъ на „Св. Петъръ“ въ Римъ, следъ което посветява творчеството си изключително на църковната музика. Г. е писалъ надъ 100 опери, отъ които нѣколко комически между тѣхъ: „I due gemelli“, „La bella pescatrice“, „La pastorella nobile“, „I fratelli“ сж най-значителнитъ. Църковната му музика се състои отъ меси, мотети, и 6 оратории (Debora e Sisare“ — най-хубавата), и други пѣснопѣния. Освенъ това, Г. е писалъ дивертисменти, квартети, интермеци, серенади и клавири пиеси.

Гумпелтцхаймеръ, Адамъ — Gumpeltzhaimer, Adam — теоретикъ и компонистъ, род. 1559 въ Тростбергъ (Бавария), умр. 13 февр. 1625 въ Аугсбургъ, канторъ на „Св. Ана“ въ Аугсбургъ, авторъ на Compendium musicae и „Sacri concentus“ — 2 части нѣмски духовни пѣсни на 3, 4 и 5 гласа (преработени и отъ него съчинени).

Гунке, Йозефъ — Gunke, Joseph — теоретикъ, род. въ Йозефшадтъ —